

Doctorul Aumădoare – de KORNEI CIUCOVSKI Seria a doua – Călătorie în țara maimuțelor

PARTEA A II-A – ÎN AFRICA

Dintr-o dată, Doctorului Aumădoare și prietenilor săi, le ieși în față un moșneguț cu niște mustăți mari și o barbă până la brâu. Moșneguțul se răsti la ei, întrebându-i cine sunt și ce caută acolo, în Africa.

Doctorul îi spuse că se numește Aumădoare, și a venit însoțit de prietenii săi, ca să vindece maimuțele bolnave din Africa. Atunci moșneguțul se înfurie și mai tare, spunându-i doctorului că a nimerit tocmai în gașca piraților vestitului Barmalei, care nu este de acord cu astfel de lucruri.

Și chiar atunci, apărură vestitul pirat Barmalei, care porunci oamenilor lui, să-i facă prizonieri pe doctorul Aumădoare și prietenii acestuia. A doua zi, el – Barmalei avea să se răfuiească cu ei, și să-i omoare unul câte unul.

Doctorul și prietenii săi fură zăvorați într-o încăpăre din piatră, care avea o singură ferestruică, și aceea zăbreliată. Toți erau descurajați. Nu mai puteau salva maimuțele, iar ei înșiși erau amenințați cu moartea de către vestitul pirat Barmalei. Crocodilul începu să plângă așa de tare, încât formă din lacrimile sale o ditamai balta pe dușumea.

Însă doctorul Aumădoare le spuse tuturor să nu-și piardă cumpătul, căci întrevedea o portiță de salvare din situația aceea disperată.

Doctorul îi șopti ceva papagalului Carudo, iar acesta îi spuse că va îndeplini întocmai ceea ce-i zisese Aumădoare.

Apoi, papagalul Carudo zbură prin ferestruica zăbreliată, și...

...ajunse tocmai la vestitul pirat Barmalei. Acesta dormea dus, ținând sub pernă cheia de la temniță unde îl azvarlise pe Aumădoare și prietenii săi.

Viteazul papagal Carudo, luă cheia cu mare băgare de seama, știind că dacă piratul Barmalei se va trezi din somn, totul era pierdut.

Cheia era foarte grea, dar papagalul Carudo reuși să o aducă în temniță unde stăteau închiși Doctorul Aumădoare și prietenii săi. Mare a fost bucuria tuturor, atunci când au văzut înfăptuită vitejia lui Carudo.

Doctorul și prietenii săi evadara numaidecât. Când descoperi acest lucru, vestitul Barmalei se înfurie foarte tare, poruncindu-le oamenilor săi, să o pornească numaidecât pe urmele doctorului Aumădoare și să-i prindă pe acesta și animalele sale.

Acum Doctorul și animalele sale, alergau și mai repede. Pe de-o parte trebuiau să ajungă degrabă la maimuțele bolnave, iar pe de altă parte erau urmăriți de pirații lui Barmalei.

Alergară ei ce alergară, până ce ajunseră pe malul unui râu. Dacă ar fi reușit să ajungă cumva dincolo, erau salvați. Peste râu nu era însă niciun pod, iar pirații se apropiiau tot mai mult de doctor și prietenii săi. Ce era de făcut? Atunci maimuța Cici se sui într-un pom, și...

...dădu de știre suratelor sale de pe malul celălalt, că doctorul Aumădoare a ajuns în Africa, dar că este amenințat de pirații vestitului Barmalei. Maimuțele îi urără bun venit doctorului, și îi spuseră că îl vor ajuta ele să treacă pe malul celălalt. Doctorul să grăbească pasul pentru a ajunge într-un anumit punct al malului pe care se află, iar de acolo, va vedea el ce trebuie făcut.

Doctorul o porni în grabă către punctul cu pricina, mai ales că în urma lui goneau pirații lui Barmalei.

În cele din urmă, doctorul Aumădoare și prietenii lui, ajunseră cu bine în punctul acela. Dar de aici nu se vedea nicio salvare – malul era foarte înalt, nu exista niciun pod peste râul care curgea vijelios dedesubt, iar din spate se auzeau pașii tot mai apropiați ai piraților lui Barmalei.

Dar maimuțele care goniseră și ele pe malul celălalt, apărură în dreptul doctorului Aumădoare, și începură să strige în gura mare “ Podul ! Podul !, Face- ți podul !”. Doctorul se miră, căci maimuțele nu aveau nici lemn, nici piatră; din ce oare aveau să facă podul !?

Însă totul se lămuri pe dată. Prima maimuță să apucă cu mâinile strânse de un copac ce creștea pe malul râului. A doua maimuță se apucă bine de coadă primei maimuțe, și tot așa, până când podul acela viu, uni ambele maluri ale râului. Când podul fu gata, maimuțele îi spuseră Doctorului Aumădoare să treacă dincolo, căci nu era niciun pericol.

Doctorul trecu îndată podul maimuțelor, iar în urma lui...

...veniră și ceilalți prieteni ai săi.

În câteva clipe, Doctorul Aumădoare și prietenii săi, ajunseseră cu bine pe malul celălalt.

Pirații încercară să înainteze și ei pe podul maimuțelor, însă acestea se desprinseseră unele de altele, iar urmăritorii ajunseră în apă râului.

Doctorul Aumădoare ajunse în cele din urmă la maimuțele bolnave. Acolo începu să le trateze pe toate, cu fel de fel de medicamente ce le adusese în trusa lui. E de înțeles că la tratarea pacienților, l-au ajutat și prietenii săi.

Dar treaba era foarte anevoioasă, căci au trebuit să trateze o mulțime de maimuțe bolnave. E lesne de înțeles că prietenii doctorului erau frânți de oboseală, iar clipele de răgaz se găseau destul de puține.

În cele din urmă, fură inzdrăvenite toate maimuțele. Ca să-și arate recunoștința față de doctorul Aumădoare, maimuțele se gândiră să-i facă un cadou nemaîntâlnit. În cele din urmă, hotărâră să-i ofere un Tragempinge. Acesta este un animal pe care nimeni nu l-a văzut vreodată, căci are două capete, și în consecință nu poate fi surprins de vânători. Când se odihnește, închide ochii de la un singur cap, celălalt rămânând treaz. De asemenea, animalul acesta aleargă foarte repede, și are o forță musculară deosebită. Maimuțele se duseră la Tragempinge, pentru a-l convinge să meargă cu Doctorul Aumădoare acasă la el. La început, Tragempinge refuză, însă maimuțele îi spuseră că Doctorul este cel mai bun om din lume, iar pe deasupra cunoaște limba animalelor și vindecă orice boală. Acasă la el erau foarte multe animale, care trăiau în bună pace. Când auzi toate acestea, Tragempinge se hotărî să vină să-l întâlnească pe Doctorul Aumădoare, iar dacă îi va plăcea de el, va accepta să-l urmeze la întoarcerea acasă.

Zis și făcut. Tragempinge veni la Doctorul Aumădoare, care se miră foarte mult că pe lume există un asemenea animal. De la prima întâlnire, Tragempinge îl îndrăgi pe Doctorul Aumădoare, căci citise în ochii săi bunătatea. Tragempinge îi spuse doctorului, că îl va urma acasă la el, dar cu o singură condiție. În cazul în care se va plictisi, doctorul să-i îngăduie să se întoarcă înapoi în Africa. Doctorul acceptă imediat condiția lui Tragempinge, deși nu se îndoia că acesta, odată ajuns acasă la el, va îndrăgi acele locuri, și nu va mai dori să se despartă de ele

Imediat după aceea, maimuțele culeseră pentru doctorul Aumădoare, fel de fel de fructe minunate, ca răsplată a muncii sale deosebite în folosul animalelor.

Totodată, maimuțele cărară din greu un bolovan uriaș, și îl aduseră în poiana unde le tratase Doctorul Aumădoare. Pietroiul acesta, mare cât o stanca, urma să simbolizeze respectul ce i-l purtau doctorului Aumădoare, animalele pe care el le vindecase.

Veni și vremea plecării. Doctorul hotărî să-i lase în Africa pe Crocodil, Papagalul Carudo și Maimuța Cici. Aceștia se născuseră aici, fiind foarte atașați de aceste locuri. Cei trei nu doriră să se despartă de doctor, însă acesta le promise că în scurt timp, va reveni pe aceste meleaguri, și dacă vor dori la fel de mult să-l însoțească înapoi în Europa, sunt liberi să o facă.

Nici nu-și luase bine doctorul “la revedere” de la prietenii săi, când fu atacat de pirații lui Barmalei.

Dar de data aceasta, lucrurile decurseră altfel în întâlnirea cu pirații. Doctorul fu ajutat de noul său prieten – Tragempinge, care se lăsă încălecat de Aumădoare, și porni vijelios să-i atace pe pirați. Tragempinge fugea la fel de repede și-n stânga și-n dreapta, iar pe deasupra...

...îi impunea cu coarnele sale pe pirați, aceștia dându-și seama imediat că au în față un adversar redutabil.

În scenă apăru și Crocodilul, care îi puse pe fugă pe pirați.

Câinele Avva se năpusti și el asupra atacatorilor, iar aceștia fugiră care-ncotro

Din ramurile copacilor, Maimuța Cici azvârli și ea cu nuci de cocos în capetele piraților.

În scurt timp, tabăra piraților arăta jalnic. Mulți dintre ei sufereau în urmă rănilor primite, în timp ce alții mai norocoși, dăduseră bir cu fugiții.

Doctorul Aumădoare și prietenii săi, ieșiseră învingători în lupta cu pirații, și se bucurau nespuse de mult pentru acest lucru.

Pirații erau scoși din scenă, fie și pentru scurt timp. Profitând de acest lucru, Doctorul Aumădoare încălecă pe Tragempinge, și împreună cu rața Kika, câinele Avva, purcelușul Groh-Groh și cucuveaua Bumba o porniră în goana mare spre

corabia piraților, ce se afla ancorată în imediată apropiere a țărmului.

Apoi urcară la bord cu toții, iar Doctorul execută manevrele de plecare. În timp ce înalța toate pânzele pentru ca vasul să o pornească din loc cu cea mai mare viteză, Doctorul Aumădoare își dădu seama, că corabia piraților o întrecea cu mult pe cea a căpitanului Robinson. Drept urmare, Căpitanul Robinson nu putea fi decât mulțumit, de faptul că în locul vechii sale corăbii, Aumădoare îi va înapoia vasul acesta nemaipomenit.

Tocmai când Doctorul și prietenii săi, ajunseseră în larg cu corabia luată de la pirați, vestitul Barmalei nimeri și el pe țărm, amenințând și blestemând neputincios la adresa celor de pe vas.

Doctorul Aumădoare îi spuse piratului, că aceasta este pedeapsa lui pentru toate relele săvârșite până atunci. Prin pierderea vasului, Barmalei plătea pentru răul făcut doctorului și animalelor sale, atunci când îi întemnițase și dorise să-i omoare. Pe de altă parte, fără vasul acela, Barmalei și pirații săi, nu vor mai putea străbate mările, și pune în pericol soarta altor corăbii.

Reîntoarcerea acasă fu una liniștită și fără peripeții. În scurt timp, Doctorul Aumădoare își putu relua vechile sale îndeletniciri – vindecarea animalelor bolnave, care zilnic veneau la el.

SFARSITUL SERIEI A DOUA – CALATORIE IN TARA MAIMUTELOR URMEAZA SERIA A TREIA – PENTA SI PIRATII MARILOR